

[Helle Degn]

henvise til det forslag, som jeg netop har omtalt, om etablering af et forum.

Der tales i handlingsplanen om, at vi skal fortsætte med at fordele vores bistandspolitik fifty-fifty procent til multilateral og bilateral samarbejdsorganisation og organisering. Socialdemokratiet finder, ligesom ministeren, at det er vigtigt at præcisere, at der bør gøres en yderligere indsats for, at danskere også placeres i de internationale organisationer, hvor beslutningerne træffes, magten ligger og politikken udformes.

Af ministerens redegørelse fremgår det, at flere midler skal kanaliseres via de private bistandsorganisationer, og det synes vi er et fornuftigt udspil. Vi vil desuden gerne, når medfinansieringsperioden 1988-89 er afsluttet for disse private organisationers vedkommende, se lidt nærmere på konsekvenserne heraf.

Derudover vil jeg gerne under udvalgsarbejdet have præciseret lidt nærmere, hvor ansvaret skal placeres. Jeg har bemærket i ministerens redegørelse, at der gøres et forsøg på en nærmere præcisering, men jeg mener, det er nødvendigt, at vi får ansvarsplaceringen lidt nærmere belyst under udvalgsarbejdet.

Afslutningsvis skal jeg på Socialdemokratiets vegne udtrykke stor tilfredshed med og anerkendelse af det udspil, som er kommet via Danidas handlingsplan, og den vilje til samarbejde, der udtrykkes i ministerens redegørelse til Folketinget i dag. Socialdemokratiet ser frem til og medvirker gerne positivt i en fortsat konstruktiv præcisering af handlingsplanen, i valg af lande og landeprogrammer, hvor vi nøjere gennemgår, hvilke principper og projekter vi kan medvirke til, og som præciserer fattigdomsorienteringen og kvindemiljø- og menneskerettighedsaspekterne i Danmarks fremtidige bistandspolitiske samarbejde med den tredje verden.

På baggrund af udenrigsministerens positive udspil til Folketinget via redegørelsen her i dag vil jeg på Socialdemokratiets vegne benytte lejligheden til allerede nu at trække forespørgsel F 10 tilbage.

Formanden:

Forespørgsel F 10 er af forespørgerne taget tilbage, og den er dermed bortfaldet.

Fischer (KF):

Den danske indsats i den tredje verden er i dag omfattende, hvad angår såvel menneskelige som materielle ressourcer, og i de kommende år vil denne indsats tilmed være stigende med beløb, der nærmer sig en årlig vækst på ½ mia. kr. hvert år frem til 1992.

I den konservative folketingsgruppe har vi den indstilling, at regering og Folketing har et særligt ansvar for, at disse store beløbssummer anvendes hensigtsmæssigt. Vi erindrer, at et flertal i Folketinget i 1985 besluttede den automatiske stigning i indsatsen for at nå målet: 1 pct. af bruttonationalproduktet i 1992. Det er den politiske realitet, som vi vil arbejde ud fra, selv om det ikke er nogen hemmelighed, at vi har næret betænkeligheder såvel ud fra hensynet til grundige forudgående undersøgelser af hjælpens fordeling og anvendelse som til det eksisterende problem med den danske betalingsbalance.

Jeg vil gerne takke udenrigsministeren for redegørelsen, som ligger til grund for denne debat. Vi finder den grundig, realistisk og åben og betragter den som udtryk for, at ministeren hermed tilkendegiver, at ulandspolitik ikke er noget statisk begreb, men at vi til stadighed skal være kritiske over for, hvilke midler vi tager i anvendelse. Det gælder også sammensætningen af hjælpeformerne.

I ministerens redegørelse er der en udmærket balance i hensynet til at give mere effektivt til færre lande og på den anden side at kunne løse mindre og andre landeopgaver, f.eks. via private organisationer, via multibi-samarbejdet og via det regionale samarbejde. Hermed tilstræbes både en effektiv anvendelse af de danske statsmidler, som Danida forvalter, og at vi kan imødekomme særlige ønsker. Det gælder ikke mindst det perspektiv, der fremgår af forslaget om den såkaldte flekspulje.

Jeg vil også gerne complimentere Danida for handlingsplanen. Den er et nyttigt værktøj i vore overvejelser. Jeg tror, der kan samles bred tilslutning til de opstillede mål, der er en mere effektiv og koncentreret dansk indsats og en bedre ressourceudnyttelse og personelindsats, herunder en videregående uddelegering af kompetence til bistandsmissionerne, der muliggør en mere sikker overordnet styring hjemme. Det er mål, der stemmer helt overens med den borgerlige regerings krav om større effektivitet i hele den offentlige sektor.